

arculis tiliacis, nullo situ obductis, vt Dioscor. vel caplis ex ligno, velut Albuc. Leuissimā ferunt decoctionem; facillē enim euanescit eorū facultas: immo Gal. ipsos non decoquebat, sed macerabat, vt 4. de Sanit. tuen. c. 8. quo loco reprehendit aliquos dicens: *Etiam si nonnulli macerari tum flores, tum semina non ferentes, decoquunt illos.* Qui his in locis nascuntur, vt plurimum anno elapso ferē facultates amittūt suas; sed facillē hoc cognoscitur, ex deperdito pro maiori parte & odore, & colore.

De Seminibus. Cap. VI.

SEMINA naturæ præcipuum opus, quibus perpetuò plantæ in esse seruantur, alimentum non tantum, & iucunditatem hominibus præbent; sed etiā multis eorum morbis occurrunt: & ideo solers, ac prouida Natura illis fabrefecit inuolucra varia, vt ab incursionibus externis vindicarentur, veluti carnem, cortices, ossa, & siliquas, in quibus, quamquam sint reposita; attamen gemina tunicula ea illic inuoluit, quæ omnia narrauit, & obseruauit Arist. lib. 1. de Plant. cap. 2. *Legantur, ubi siccari ceperint, antequam defluant, imperante Diosc. in Proë. Meliora existunt, quæ tumida conspiciuntur, vt lib. de bono, ac vitio fo. suc. vult Gal. c. 2. vel, vt placet Diosc. dum de Xylbalsamo agens dicit: Sit semen plenum, grande, & ponderosum,* quæ omnia seruanda esse ego censeo in omni genere leminum; denotant enim hæc materiam fuisse

fuisse copiosam, & calorem decoquentem validū; dummodò & odor, & sapor illis proprius seruetur, & vigeat. *Quæ verò multam in se retinent humiditatem, non probantur illicò post eorū collectionem; sed postquam aliquid humiditatis deperditum fuerit. Quæ verò diutissimè fuerint reposita, vires habent imbecillas.* Horum porrò terminus sit, cum ab ipsis diuisis, quasi pulvis quidam tenuis excidit. Hæc leguntur lib. de Alim. facul. cap. 10. At multi hoc in loco non de seminibus, sed fructibus mentionem fecisse statuunt. Ab his multa nobis innotescunt, videlicet, quæ optima sint, & quæ reiicienda veniant. Quæ à Sepalsiarijs minimè seruantur. Hæc postquam exsiccata fuerint, aut charta, aut folijs aptè inuoluta seruentur: ex Diosc. præcepto in Procemio. *Vel stringantur in sacculis ex corio, vel papyro, imperante Albuc.* Decoctionem admodum longam non sustinent, & maximè odorata, & gracili substantia prædita. Galenus hæc non decoquebat, sed solum macerabat, sicuti scribitur 4. de Sanit. tuen. c. 8. sic: *Id quod sanè nos facimus, non tamen ad semina, flores ve. coquendos, quippe hac coctione minimè egemus, propterea quòd ea diu maceramus: Et si nonnulli laborem, aut longitudinem temporis non ferentes, ipsa decoquunt.* Terminus eorū durationis est varius pro varietate substantiæ; quæ enim densa, & crassa per longū temporis curriculum integra seruantur. At Gal. ob oculos nobis posuit signum, lib. de Alim. facul. cap. 10. eorum facultatis decrementi, & interdum ablationis, quod est, *cum pulvis quidam tenuis ab ipsis diuisus decedit.* Adde eorum sapores, atque odores aut minui, aut aboleri,

Error aliquorum.

lib. de Alim. facul. cap. 10.

lib. de Alim. facul. cap. 10.

lib. de Alim. facul. cap. 10.

aboleri, vel in alium degenerare. Non est præterea ignorandum varia seminum genera adinueniri, quorum quædam cortice satis duro obteguntur; aliqua leui, atque facilè separabili; nonnulla tenui, sed ita adhærenti, vt minimè auferri possit. Omni igitur ingenio, quoad fieri potest, semper est elaborandum, vt cortice quocumque denudentur, inutiles enim vt plurimum, & substantiæ seminum aduersans esse ab omnibus reputatur, & ideo seniores Arabes iubent Amygdalas non tantùm à duro, ac terreo cortice denudandas esse; sed etiam ab internis illis inuolucris. Inter hos fuit Auic. lib. 5. S. 1. Haly 10. Pract. & Serap. lib. de Antid. quarum exēplo debemus nos & Pineas, & similia, cortice illo tenui exuere. Modū aliqua excoriandi proponit Albucasis, dum de Carthamo agit, dicens: *Accipe Carthami semina optimè purgata ab immunditijs, & Sole diligenter exsiccata, in mortario leuiter contundantur, ita vt cortices disrumpantur, manibus fricentur, & per cribrum traiciantur semina, corticibus in cribro manentibus, & sic de alijs seminibus faciendum. Sunt aliqui manibus à disruptis seminibus medullam sigillatim eduentes. Amygdalæ, Nuces, ac similia, aqua feruenti superfusa, & digitis compressa, quàm facillimè cortice priuantur. Aliqui cultro accuratè illas auferre tentant. Hæc ille. Nolo silentio inuoluere, Gal. multis in locis semina fructus appellare, vt 6. & 8. de Simpl. facult. quibus libris semina Hyperici, Periclymeni, Vrticæ, Seseleos, & aliorum, fructus dixit; sicuti è contrà interdum fructus semina vocauit. Semina quatuor frigida maiora dicuntur hæc, Cucurbitæ*

Carthami
semen quo
modo mun
detur.

Semina fru
ctus interdū
dicuntur.

bitæ longæ, Melonis, Cucumeris, & Anguriæ, Dul-
laba à Serap. hæc appellatur. Minora verò, Lactu-
cæ, Portulacæ, Scariolæ, & Endiuia.

De Fructibus. Cap. VII.

FRUCTVS non pauci inter semina lo-
cantur, cùm partem illam in sinu ser-
uent, quam semen vocamus: attamen
ab illis re vera differunt, cùm fructus
ex carne, & semine constent, vt Theophr. placet
lib. 1. de Histor. Plant. c. 4. & interdum eorum semi-
na substantia quadam ossea custodiantur. Omnes
partes illorum diligentissimè in medium attulit A-
ristot. lib. 1. de Plant. c. 2. quæ tamen non omnes fru-
ctus exornant, ita: *Fructus quidam ex multis partibus,*
& alij ex paucis, vt Olive; istæ enim corticē habent,
carnem, testam, & semen; sed inter has caro solùm,
si vt fructus considerentur, à Pharmacopœis, & à
Medicis in vsu habetur; quoniam interior illa pars,
semen ab omnibus nuncupatur. Fructus illi proban-
tur, qui multa carnea portione sunt insigniti. Quod
respiciens Gal. hæc pronunciauit, lib. de bono, &
vitioso succo c. 5. *Meliores, qui intumescunt; siccitatem*
enim & duritiem exuunt, et mollitiem, & humiditatem ac-
quirunt. quos fortè sic tumidos appellauit vegetos,
lib. 1. de Antid. Tales autem à me reputantur, qui
optimè concocti sunt; hi enim & magnitudine de-
centi, & odore, & sapore accommodato sunt præ-
diti. Incocti verò, Arist. teste lib. 2. de Plant. c. 1.
ad